Ἡ διεθνὴς κατάστασις ἀναμφισβητήτως εἶναι σοβαρά. Τὸ Κοινὸν ὅμως πρέπει μὲ ψυχραιμίαν νὰ τὴν ἀντιμετωπίζῃ, πολλῷ μᾶλλον καθ' ὅσον ὅλαι αἱ ἐνδείξεις πείθουν ὅτι καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ ὑπερπηδηθῇ ἡ κρίσις. Οἱ Μεγάλοι ὁπωσδήποτε θὰ σωφρονήσουν καὶ θὰ ἰδοῦν ποιὸ εἶναι τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν ἄλλων.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Διὰ νὰ μὴ χάνωμεν, κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν, τὴν γαλήνην μας ἀπὸ τὰς ἀνησυχαστικὰς εἰδήσεις, ποὺ καθημερινῶς ἐπισωρεύονται εἰς τὸν διεθνῆ ὁρίζοντα, πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἕνα ἀποτελεσματικὸν φάρμακον ὑπάρχει: Ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν Θείαν Πρόνοιαν. Τὸ φάρμακον - ὅπλον αὐτὸ εἶναι ἀκατανίκητον. Ἂς μὴ τὸ ἀποξενούμεθα οὐδ' ἐπὶ στιγμήν.

ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΤΟ ΣΩΜΑ ΗΤΟ ΜΟΛΙΣ ΝΕΟΣΥΣΤΑΤΟΝ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ εἰς τὴν τάξιν τῶν μετόπισθεν κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 50ετηρίδος τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ σταχυολογήσωμεν μερικὰ ἐκ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ποὺ ἐπιμαρτυροῦν τὴν ἀξίαν καὶ συμβολὴν τοῦ νεοσυστάτου τότε Σώματος Χωροφυλακῆς, εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως εἰς τὰ μετόπισθεν τοῦ νικηφόρου στρατοῦ μας.

Τὸ 1912, μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, ὁ πανεκροτήθη πολυάριθμον ἀπόσπασμα Χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον ἐν ἐτέθη ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ τότε ἀντισυνταγματάρχου Ραζέλου. Τὸ ἀπόσπασμα ἐκεῖνο προωρισμὸν εἶχε νὰ ἐγκαθιστᾷ ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καταλαμβανόμενα ἐδάφη.

Οὕτω, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἐλασσόνος, ἱδρύθη ἐκεῖ ἡ πρώτη ἀστυνομικὴ ὑποδιεύθυνσις, ὑπὸ τὸν ἀνθυπασπιστὴν Πρατούναν. Ἀκολούθως, ἱδρύθη ἀστυνομικὴ διεύθυνσις εἰς Βέρροιαν, ἔνθα καὶ εὑρίσκετο καὶ ἡ ἕδρα τοῦ ἀνωτέρου διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Μακεδονίας. (Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1913, ἡ ἕδρα τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Μακεδονίας μετετέθη εἰς Θεσσαλονίκην).

Μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὸν Στρατηλάτην Κωνσταντῖνον, ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς, ὑπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην Ραζέλον, διετάχθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ εἰσέλθουν πρῶτοι εἰς τὴν πόλιν καὶ νὰ ἀναλάβουν τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, μέχρι τῆς ἀφίξεως τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς.

Τὴν εἴσοδον τῶν Ἑλλήνων χωροφυλάκων μὲ τὶς γραφικὲς ἐπίσημες μαῦρες στολές των, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἐπιθλητικὴν παρέλασίν των, ὁ λαὸς ὑπεδέχθη μὲ ἐνθουσιώδεις καὶ συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις.

Τὴν ἑπομένην, εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς εἰς τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν πόλιν ὁ δαφνοστεφὴς Ἑλληνικὸς Στρατός, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον.

Ἐνῷ, ὅμως, ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν Τούρκων συνεχίζετο, εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον τῆς Μακεδονίας, ἄτακτα Βουλγαρικὰ στοιχεῖα, ἀκόμη δὲ καὶ τακτικὸς Βουλγαρικὸς στρατός, ἐτρομοκράτουν τοὺς κατοίκους, Ἕλληνας καὶ Ὀθωμανούς, διήρπαζον περιουσίας καὶ προέβαινον εἰς παντὸς εἴδους ἄλλας ἐγκληματικὰς πράξεις.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ Βούλγαροι προσεπάθουν νὰ ἱδρύσουν καὶ νὰ διατηροῦν ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καταληφθεῖσαν καὶ ἐλεγχομένην περιοχήν, ἡ Χωροφυλακὴ ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν τοιαύτην ἀπόπειραν, πρᾶγμα ποὺ ἔπραξε.

Πράγματι, ἡ Χωροφυλακή, ἐργαζομένη μεθοδικῶς, ἀποφασιστικῶς καὶ ἀθορύβως, ἐπροστάτευε τοὺς πληθυσμοὺς τῶν ἀπελευθερουμένων ἐδαφῶν ἀπὸ τὴν λεηλασίαν, τὴν σφαγήν, τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν ἀτίμωσιν. Ἐπανειλημμένως δὲ συνήψε συμπλοκὰς μὲ Βουλγάρους καὶ εἶχεν ἀρκετὰ θύματα.

Ὁ ἀείμνηστος Δημ. Γατόπουλος, εἰς ἀνταπόκρισίν του ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Χρόνος» τοῦ Κωστῆ Χαιροπούλου, ἐτόνιζε τὰ ἀκόλουθα διὰ τοὺς Κρῆτας Χωροφύλακας:

«Θαυμάσιοι εἰς παράστημα, εἰς πειθαρχίαν, εἰς ὀργάνωσιν, ὅλοι διαλεκτοὶ μὲ σοβαρὸν τὸ ὕψος των, ὕψος Ἀμερικανῶν ἢ Ἀγγλων ἀστυνομικῶν, περιέρχονται κατὰ περιπολίας τὴν πόλιν, ἐμπνέοντες τὸν σεβασμὸν εἰς τοὺς πολίτας πάσης ἐθνικότητος. Γυμνασμένοι στρατιωτικῶς, ρωμαλέοι ἐκ φύσεως, γενναῖοι ἐκ χαρακτῆρος, ἰσχυροὶ ἐξ ἀσκήσεως ἀποτελοῦν μίαν δύναμιν, ἡ ὁποία δὲν ὑποχωρεῖ ἐνώπιον κανενὸς ἐμποδίου».

Ἀλλὰ ἡ σοβαρωτέρα καὶ σημαντικωτέρα ἐθνικὴ δρᾶσις τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἤρχισεν ἀπὸ τῆς εἰσόδου καὶ ἐγκαταστάσεως, κατὰ τὸν γνωστὸν δόλιον τρόπον, Βουλγαρικῶν στρατευμάτων εἰς αὐτήν.

Οἱ Βούλγαροι στρατιωτικοὶ καὶ οἱ κατ' ἐντολήν των εἰσελθόντες εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν ἀντάρται καὶ κατάσκοποι, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται οἱ ἐπικίνδυνοι ἀρχικομιτατζῆδες Γκόλτσεφ, ὁ ὀργανωτὴς τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου Ντιγαρακάν, ὁ Γεωργιὲφ καὶ πολλοὶ ἄλλοι, μετέφερον εἰς διαφόρους Βουλγαρικὰς οἰκίας ὅπλα, πυρομαχικά, βόμβας καὶ ἐκρηκτικὰς ὕλας, μὲ σκοπὸν τὴν διενέργειαν σαμποτάζ, ταὐτοχρόνως δὲ τὴν συλλογὴν στρατιωτικῆς φύσεως πληροφοριῶν.

Τὰ σατανικὰ αὐτὰ σχέδια τῶν Βουλγάρων, ποὺ ἀπέβλεπον κυρίως εἰς τὸ νὰ θεωρηθῇ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀνίκανος νὰ ἐπιβάλῃ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, διὰ νὰ εὕρουν πρόσχημα νὰ καταλάβουν αὐτοὶ τὴν πόλιν ὁριστικῶς, τὰ ἀνέτρεψε ἡ Κρητικὴ Χωροφυλακή, ὄργανα τῆς ὁποίας παρηκολούθησαν τὰς κινήσεις τῶν δυναμιτιστῶν καὶ τῶν κατασκόπων καὶ τοὺς συνέλαβαν ἐγκαίρως, κατασχέσαντα μεγάλας ποσότητας δυναμίτιδος, ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν.

Τὴν 17 Ἰουνίου 1913, ἡ 11 Μεραρχία διετάχθη νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους, οἱ ὁποῖοι, ἄνευ κηρύξεως πολέμου, προσέβαλον ἀποσπάσματα προκαλύψεως τῆς ΥΙΙ Μεραρχίας, ὡς καὶ προφυλακὰς τῆς Χ Μεραρχίας καὶ προφυλακὰς τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ.

Κατὰ τηλεγραφικὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου Β. Δούσμανη, ἡ δύναμις τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Βουλγάρων στρατιωτῶν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὑπελογίζετο εἰς 1.300. Οὗτοι διετάχθησαν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν πόλιν ἐντὸς μιᾶς ὥρας. Ἐπειδὴ ὅμως ἠρνήθησαν νὰ τὸ πράξουν, ἡ δὲ ταχθεῖσα εἰς αὐτοὺς τελευταία δεκάλεπτος προθεσμία παρῆλθεν ἄπρακτος, ἤρχισαν, ἐπὶ τῇ βάσει καταρτισθέντος σχεδίου καὶ διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως, συντονισμέναι ἐκκαθαριστικαὶ ἐπιχειρήσεις ὑπὸ τμημάτων Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς, τὴν 17ην Ἰουνίου 1913.

Κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτάς, ἡ Κρητικὴ Χωροφυλακὴ ἔδωσε λαμπρὰ καὶ ἄξια ἰδιαιτέρας μνείας δείγματα τῆς γενναιότητος, τοῦ θάρρους, τοῦ ὑψηλοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀρτίας στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνδρῶν της. Ἡ ἐνέργειά της ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τέλους τοῦ συντόμου, ἀλλὰ σκληροῦ, ἀγῶνος διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιστάσεως, ὑπῆρξε ταχεῖα, μεθοδικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ καὶ ἀπέσπασε τὸν γενικὸν θαυμασμόν, τὴν Βασιλικὴν εὐαρέσκειαν καὶ τοὺς ἐπαίνους τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Εὐφυέστατος ὑπῆρξεν ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁ ἀνθυπασπιστὴς Τσάκωνας Ἐμμ. ἐπέτυχε τὴν ἀναίμακτον κατάληψιν τοῦ Βουλγαρικοῦ Προξενείου καὶ τὴν παράδοσιν τῆς ἐκ 14 ἀνδρῶν φρουρᾶς του. Ὁ Τσάκωνας, ἀφοῦ περιεκύκλωσε μὲ τοὺς χωροφύλακάς του τὸ κτίριον τοῦ Προξενείου, ἔταξε δύο λεπτὰ προθεσμίαν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν φρουρὰν νὰ παραδοθῇ, ἀπειλήσας ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θὰ ἀνετίνασσε τὸ κτίριον διὰ δυναμίτιδος. Καὶ διὰ νὰ γίνῃ πιστευτὸς καὶ νὰ τρομοκρατήσῃ τοὺς Βουλγάρους, ἔσεισε ἀπειλητικῶς δύο φιάλες, ποὺ ἀντὶ δυναμίτιδος, περιεῖχαν... νερὸ τοῦ Βισσύ. Οἱ Βούλγαροι κατελήφθησαν ὑπὸ πανικοῦ καὶ παρεδόθησαν αὐτοστιγμεὶ καὶ ἄνευ τῆς παρασμικρᾶς ἀντιστάσεως.

Μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν Βουλγάρων καὶ τὴν λῆξιν τῶν ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ μὲ 11 Μεραρχία καὶ αἱ λοιπαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ποὺ ἔλαβον μέ-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ" ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙ ΑΥΤΟ ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΘΟΡΥΒΟΣ

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟΥΛΟΣ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΣ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ

Τοῦ κ. ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ὑπάρχουν σήμερον δύο εἴδων θόρυβοι σχετικῶς μὲ τὴν ὕπαρξιν δῆθεν μακεδονικοῦ ζητήματος. Ὁ ἕνας εἶναι βουλγαρικὸς καὶ ὁ ἄλλος γιουγκοσλαβικός. Μάχονται πρὸς ἀλλήλους, διότι ὁ καθένας ἐξ αὐτῶν ἀποβλέπει εἰς σκοποὺς ἀντιθέτους πρὸς ἐκείνους τοῦ ἄλλου, στρέφουν, ὅμως, ἐξ ἴσου τὰ βέλη των ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶναι καὶ οἱ δύο ἐξ ἴσου ἐνοχλητικοί.

Ὁ βουλγαρικὸς ἔπαυσε νὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν του εἰς τὴν Σόφιαν, ἐγκατέλειψε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν Εὐρώπην καὶ μετηνάστευσεν ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὸν Καναδᾶν, ὅπου ἔχουν ἐγκατασταθῆ περὶ τὰς 50.000 μακεδονοβούλγαροι, ἢ καὶ ἁπλῶς Βούλγαροι προσποιούμενοι μακεδονικὴν προέλευσιν. Ἡ Σόφια ἀντελήφθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὅτι δὲν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ τίποτε ἀπὸ τὰς παλαιὰς θεωρίας της περὶ μακεδονικῆς χώρας, μακεδονικοῦ λαοῦ κλπ., μὲ τὰς ὁποίας ἤθελε νὰ παίξῃ τὸ παλαιὸν παιχνίδι τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, δηλαδή, τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας, διὰ νὰ τὴν καταβροχθίσῃ εὐκόλως κατόπιν μὲ τὰ συνήθη πρᾳξικοπήματα, τῶν κομιτατζήδων. Ὅπως ἐξειλίχθησαν σήμερον τὰ πράγματα, μία κίνησις αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας θὰ ἀπέβαινεν ὑπὲρ τῶν Γιουγκοσλάβων, οἱ ὁποῖοι θὰ προσπαθοῦσαν νὰ τὴν ἐνσωματώσουν εἰς τὴν λεγομένην δημοκρατίαν των τῆς Μακεδονίας τῶν Σκοπίων. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν δῆθεν δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας αὐτῆς δὲν κατεδιώχθησαν μόνον καὶ ἐξεδιώχθησαν ἢ ὑπεχρεώθησαν εἰς ἐκσερβισμὸν οἱ ἄλλοτε πολυπληθέστατοι Ἕλληνες κάτοικοι, ἀλλὰ καὶ οἱ βουλγαρίζοντες Σλάβοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ οἱ περισσότεροι ἐκ τοῦ σλαβικοῦ στοιχείου, αὐτοὶ δὲ ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀποβάλουν ὄχι μόνον κάθε βουλγαρικὸν στοιχεῖον τῆς γλώσσης των, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκσερβίσουν τὰ ὀνόματά των. Διὰ τοῦτο ἡ σημερινὴ κομμουνιστικὴ βουλγαρικὴ πολιτικὴ ἐγκατέλειψε — ἄγνωστον ἂν ὁριστικῶς ἢ πρὸς τὸ παρὸν — τὸ παλαιὸν τροπάριον τῆς αὐτονόμου Μακεδονίας, μὲ τὸ ὁποῖον δὲν ἐξυπηρέτει πλέον τὰ βουλγαρικά, ἀλλὰ τὰ γιουγκοσλαβικὰ σχέδια. Σήμερον ἡ πολιτικὴ τῆς Σόφιας, καιροσκοπεῖ μᾶλλον ἢ συζητεῖ ἐπὶ μακεδονικοῦ ζητήματος, ἐν ἀναμονῇ δὲ νέων ἐξελίξεων εἰς τὴν Βαλκανικὴν δὲν διστάζει νὰ φθάσῃ καὶ εἰς ἐπισήμους δηλώσεις ὅτι δὲν ὑφίσταται θέμα διὰ τὴν ἑλληνικὴν Μακεδονίαν ὥστε νὰ στρέφεται ἀπερίσπαστος πρὸς ἀντίδρασιν εἰς ὅσα κάμνουν οἱ Γιουγκοσλάβοι εἰς τὸ ἰδικόν των τμῆμα τῆς Μακεδονίας.

Διαφορετικά, ὅμως, φαίνεται ὅτι σκέπτονται οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ βουλγαρομακεδόνες τῆς Ἀμερικῆς. Κατὰ σημαντικὸν μέρος εἶναι μεταναστεύσαντες κομιτατζῆδες ἢ ἀπόγονοι κομιτατζήδων, συμπαραλαβόντες ἢ κληρονομήσαντες τὸ μῖσος κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον παντὸς ὅ,τι εἶναι ἑλληνικὸν καὶ τὸν ἀχαλίνωτον φανατισμὸν μιᾶς μεγάλης Βουλγαρίας εἰς τὰ ὅρια τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Κατὰ μέγιστον μέρος δὲν εἶναι κομμουνισταί, συνεργάζονται, ὅμως, προθύμως μὲ τοὺς κομμουνιστάς, ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετοῦνται οἱ σκοποί των καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ λάβουν παντοειδεῖς ἐνισχύσεις. Εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς τὰς περιφερείας κυρίως τῆς Ἰνδιάνας καὶ τοῦ Ντητρόϊτ, καθὼς καὶ εἰς τὰς γειτονικὰς τοῦ Καναδᾶ. Εἶναι συνηνωμένοι εἰς κοινότητας, ἐντὸς τῶν κόλπων τῶν ὁποίων ἐργάζονται μὲ πειθαρχίαν καὶ φανατισμόν. Ἔχουν ἰδικάς των ἐκκλησίας, εἰς τὴν πρόσοψιν τῶν ὁποίων ἔχουν χαράξει μὲ πολὺ μεγάλα καὶ πολλάκις φωτεινὰ γράμματα «Μακεδονικὴ ὀρθόδοξος ἐκκλησία», προσθρέτοντες κάπου - κάπου χάριν ποικιλίας, καὶ τὸ «Βουλγαρικὴ». Ἔχουν ἰδικούς των ἱερεῖς, φανατισμένους καὶ καλῶς ἠσκημένους, οἱ ὁποῖοι μαζὶ μὲ τὸ κυριακάτικον κήρυγμά των κάμνουν καὶ κατήχησιν περὶ βουλγαρικῆς Μακεδονίας, μακεδονικοῦ λαοῦ τῶν Μακεδόνων ὑπὸ τῶν καταδυναστευόντων αὐτοὺς Ἑλλήνων κλπ., ὥστε νὰ φανατίζουν ἰδίως τὴν νεολαίαν. Ἔχουν σχολεῖα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἐξ ἴσου φανατισμένοι διδάσκαλοι, μαζὶ μὲ τὰ δῆθεν μακεδονικά, πράγματι δὲ βουλγαρικὰ γράμματα, σπείρουν εἰς τὰς ψυχὰς τὰ κομιτατζήδικα πάθη καὶ τὸ μῖσος κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τούτων ἐξηγεῖται καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι νέοι καὶ νέαι τῶν κοινοτήτων αὐτῶν, ποὺ ἔχουν γεννηθῆ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ δὲν γνωρίζουν οὔτε ποῦ πέφτει ἡ Μακεδονία, ὁμιλοῦν μὲ τόσον φανατισμὸν ὑπὲρ τῆς «μακεδονικῆς ἰδέας» καὶ στρέφονται μὲ τόσον μῖσος κατὰ τῶν Ἑλλήνων, παρελαύνουν δὲ συχνὰ εἰς τοὺς δρόμους μὲ βουλγαρομακεδονικὰς στολὰς καὶ τραγουδῶντας βουλγαρομακεδονικὰ ἄσματα τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐντελῶς λησμονηθῆ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Βουλγαρίαν.

Οἱ Βουλγαρομακεδόνες τῆς Ἀμερικῆς ἐκδίδουν μίαν ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα «Νέα Μακεδονία» εἰς τὴν ὁποίαν ὑβρίζουν καὶ ἀπειλοῦν συνεχῶς τὴν Ἑλλάδα, ὁμιλοῦν περὶ καταπιεζομένου μακεδονικοῦ λαοῦ, περὶ ἑλληνικῆς τυραννίας κλπ., παραθέτοντες συνεχῶς ψευδῆ δημοσιογραφικὰ στοιχεῖα καὶ ὁμιλοῦντες «ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας» διὰ μίαν καὶ μὲ σύνθημα «ἡ Μακεδονία διὰ τοὺς Μακεδόνας». Ἐκδίδουν καὶ πολλὰ ἔντυπα ἀγγλιστί, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνουν τὰς ψευδολόγους αὐτὰς συκοφαντίας καὶ τὰ ὁποῖα διασπείρουν εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς πρὸς προπαγάνδαν. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἔχουν παρασύρει δεκάδας τινὰς Ἀμερικανῶν πολιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, κατὰ τὸ πλεῖστον σλαβικῆς καταγωγῆς, τοὺς ὁποίους προβάλλουν πρὸς δημιουργίαν ἐντυπώσεων εἰς τὰ δημοσιεύματά των καὶ εἰς τὰ συνέδριά των.

Τὰ ἐνοχλητικώτερα ἐξ ὅλων εἶναι τὰ συνέδρια, τὰ ὁποῖα ὀργανώνουν κάθε χρόνον εἰς μίαν ἀμερικανικὴν πόλιν, ὅπου προσέρχονται σχεδὸν ὅλοι σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις δι ἀνὰ δημιουργοῦν ἐντυπώσεις μὲ τὸν ὄγκον, ἀλλὰ καὶ τέκνοις διὰ νὰ δημιουργοῦν ἐντυκαιρίαν αὐτὴν πρὸς γνωριμίας των καὶ καλλιέργειαν τῆς ἐθνικῆς των ἀλληλεγγύης. Εἰς τὰ συνέδρια αὐτὰ χρησιμοποιοῦν πάντοτε καὶ μερικοὺς ξένους ὁμιλητάς. Ἀναμασοῦν ἐκεῖ τὰ ἴδια ἐπιχειρήματα τοῦ παλαιοῦ βουλγαρικοῦ κομιτατζηδισμοῦ περὶ αὐτονόμου Μακεδονίας, μακεδονικοῦ λαοῦ κλπ., ἀλλὰ δὲν παραλείπουν νὰ ἐκτοξεύσουν τὰς χειροτέρας τῶν συκοφαντιῶν καὶ ὕβρεων ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν «καταδυνάστευσιν τοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ» κλπ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ κάθε συνεδρίου διασπείρουν διάφορα ἔντυπα καὶ ἐπιτυγχάνουν νὰ δημοσιεύσουν ἄρθρα ἢ περιγραφὰς εἰς διαφόρους τοπικὰς ἐφημερίδας. Ἀπὸ ἀρκετῶν ἐτῶν ἡ προσπάθειά των στρέφεται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συνδρομὴν μερικῶν Ἀμερικανῶν γερουσιαστῶν βουλευτῶν διὰ νὰ φέρουν «ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας» κλπ., μακεδονικὸν ζήτημα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας. Δὲν τὸ ἐπιτυγχάνουν ὅμως, διότι οἱ Ἀμερικανοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ φοβοῦνται τὸ ἀσυγκρίτως πολυπληθέστερον ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς εἶναι ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ δυσμενὲς εἰς τὰς ἐκλογάς. Προσπαθοῦν ἐπίσης δι' ἀναφορῶν καὶ ὑπομνημάτων νὰ ἐπιτύχουν συζήτησιν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἐπέτυχον μέχρι σήμερον.

Βεβαίως, ἡ κίνησις αὐτὴ τῶν Βουλγαρομακεδόνων τῆς Ἀμερικῆς δὲν παρουσιάζει μέχρι στιγμῆς τίποτε τὸ ἀνησυχητικόν, ἀ-

ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ ●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΙΔΕΑΛΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΝΟΟΣ ΔΕΝ ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Τοῦ κ. ΣΩΤ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις ἐξαγγελθεῖσα ἀπονομὴ προκηρυχθέντος βραβείου εἰς ὑπερογδοηκοντούτην, ἀριθμοῦντα ἀκαταπόνητον διὰ τὴν εὐτυχῆ τοῦ ἀνθρώπου ἐν πνεύματι ἀπασχόλησιν, ἐπιμαρτυρεῖ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν, ὅτι δὲν ἀπαμβλύνει ὁ χρόνος τῶν φιλοσοφούντων τὴν διάνοιαν. Αὐτός, ὁ κατ' ἀρχαῖον δόγμα, δημιουργὸς τοῦ «φρονεῖν ἀσφαλέστερον», ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ σκαιὸς τεχνίτης εἰς τὰ πάντα ἐπὶ τὰ χείρω διαπλάττειν, μόνον εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν γελοιογραφικήν του διάθεσιν, ἀρκεῖ μόνον νὰ φθάσῃ τις εἰς τὸν χειμῶνα τῆς ζωῆς, διατηρῶν τὸ φῶς καὶ τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου τῆς ψυχῆς.

Ἄλλοι οἱ γερασμένοι καὶ διαφορετικοὶ οἱ γηράσαντες. Ὑπάρχουσι νέοι, τῶν ὁποίων γηράσκει προώρως ἡ ψυχὴ καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ νοῦς δὲν ἔχει τὴν δύναμιν τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῆς ἀμειλίκτου τῶν ἐτῶν ἐπιδρομῆς. Τὸν νοῦν αὐτῶν τῶν νέων ἀπαμβλύνουσιν αἱ λευκαὶ τρίχες καὶ ὅταν ἀκόμη μεσουρανοῦντες προστρέχουσιν εἰς τῆς χημείας τὴν συνδρομήν.

Ἐναντίον αὐτῶν ἐπέρχεται τὸ γῆρας, διότι δὲν ἐσυνήθισαν νὰ χωρίζωσιν τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν φθορὰν τοῦ ὀργανισμοῦ, τὴν ὁποίαν μάλιστα καὶ ὑποβοηθοῦν ἐν μέσῳ τόσων ἄνευ τινὸς ἐγκρατείας πειρασμῶν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα τοῦ βίου συνθήκας. Οἱ σταθερῶς λοιπὸν τοιοῦτον δίλημμα ἀντιμετωπίζοντες, ὑπερηφάνως δύνανται νὰ καυχῶνται, ὅτι τὸ γῆρας των διέρχεται πάσης νεότητος καλλίτερον, ὡς ἔγραψεν ὁ περίφημος φιλόσοφος καὶ ἱστοριογράφος Ξενοφῶν διὰ τὸν Ἀγησίλαον, τὸν ὑπερογδοηκουντούτην τῆς Σπάρτης βασιλέα.

Ἔτσι, ἀνατρέχοντες εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχαιότητα, πηγὴν πάσης σοφίας, εὑρίσκομεν τὴν ἑξῆς εὐτυχοῦς γήρατος συνταγήν: «Τὸ νὰ ζῇ τις κατὰ φύσιν, νὰ πράττῃ δὲ καὶ νὰ διανοῆται ὅσα εἰς αὐτὸν ἁρμόζουν, καὶ εὐθυμώτατος ὡς γέρων θὰ εἶναι καὶ παντὸς τοῦ βίου ἄξιος, διάγων εὐτυχὲς τὸ σύνολον». Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν συγχρόνων ὁ περίφημος Ἀμερικανὸς στρατάρχης Μὰκ Ἄρθουρ, ἐν εἰδικῷ περὶ τοῦ γήρατος λευκώματι ἀσχολούμενος γράφει «ἡ νεότης δὲν ὁρίζεται ἀπὸ τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀποτελεῖ κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῆς θελήσεως, τὴν ποιότητα τῆς φαντασίας, τὴν θέρμην τῆς συγκινήσεως καὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ θάρρους ἐπὶ τῆς δειλίας.

»Οὐδεὶς γηράσκει μὲ τὰ ἔτη, τὰ ὁποῖα ρυτιδώνουν τὸ δέρμα, ἐνῷ ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ρυτιδώνει τὴν ζωήν. Καθεί, εἰς οἱανδήποτε ἡλικίαν, εἶναι νέος, ἐφ' ὅσον ἡ καρδία δέχεται μηνύματα χαρᾶς, κάλλους, θάρρους καὶ δυνάμεως».

Τοιαῦτα μηνύματα, ὡς πηγαὶ ἐν τῷ γήρατι εὐτυχίας, πρώτιστα καὶ μάλιστα παρέχουσιν ἡ μελέτη καὶ ἡ δραστηρία ζωή, ἡ ὁποία εἰς τὸν ὑπερήλικα προσδίδει καὶ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι δὲν ἀποτελεῖ ἄχρηστον διὰ τὸ σύνολον μέλος. Ἀφοῦ, λοιπόν, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀποτελεῖ ὅριον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν, δὲν κανονίζεται καὶ ἡ δύναμις τοῦ νοός, μολονότι εἰς τὴν ἐποχήν μας ὅλα τοῖς μετρητοῖς κανονίζονται.

ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων το